

zvonek

Milí přátelé,

Měsíc květen je tradičně zasvěcen Panně Marii. Mnoho velikánů naší církve se vydalo cestou mariáňské úcty, aby pravého Boha a zároveň člověka, syna Panny Marie, Ježíše Krista lépe poznali a jemu sloužili. Papež Jan Pavel II. vyzývá všechny věřící k modlitbě, zvláště k modlitbě růžence. Jeho výzva je otištěna v tomto čísle.

V polovině měsíce května budeme oslavovat vyvrcholení velikonoční doby - Seslání Ducha svatého. Prosme Ducha svatého, aby v nás vyvolával touhy a přání, které nás povedou k lepšímu křesťanskému životu, k lepšímu pochopení dnešního světa a nakonec k službě Bohu a bližnímu.

Příjenou četbu přeje P. Antonín

KRÁLOVNA MÁJE

Z knihy Mariáňské hymny

Ó příliš krásné, příliš plné štěstí,
Vy vonné květy, fialky a růže,
Jimž dáno krásit dobu zasvěcenou
Marii Matce!

Ó kéž bych mohl stát se jedním z květů,
Ó kéž bych mohl změnit lidskou tvářnost,
Po věky věků šířit svatou vůni
Blažen a šťasten!

Slavíme v měsíci červnu

Odpověď na dotaz čtenáře, proč nebyl uveden svátek Jana Nepomuckého ve ZVONU 4-2002:

Svátky světců vybírám. Ty, které jsem uvedl v minulém roce neopakuji, ale dávám příležitost seznámit se s jinými. O svatém Janu Nepomuckém jsme psali ve ZVONU 4-2001.

5. června – sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka

Narodil se kolem roku 673 v království Wessex v Anglii. Jako benediktinský mnich z kláštera v Exeteru a později v Nurslingu odešel jako misionář na území dnešního Holandska (716) a Německa (718). Jmenoval se Wynfrith, papež Řehoř II. mu dal jméno Bonifác, pověřil ho misijní činností na tomto území (719) a vysvětil ho na biskupa (722) se sídlem v Mohuči. Později se stal arcibiskupem (723) a kladl základy církevní organizace v Bavorsku, Hessensku a Durynsku. Zřizoval kláštery a nová biskupství, svolával synody a vychovával nové misionáře. V roce 754 se vypravil do Fríska na území svého prvního misionářského působení a zemřel tam spolu se svými dvaapadesáti spolupracovníky mučednickou smrtí 5. června u Dokkumu (v dnešním Holandsku). Jeho tělo bylo přeneseno do kláštera ve Fuldě a tam pohřbeno.

9. června – sv. Efréma, jáhna a učitele církve

Narodil se kolem roku 306 v křesťanské rodině v Nisibi (nynější Nusaibin) v jihovýchodním Turecku. Byl vysvěcen na jáhna a stal se slavným učitelem na škole ve svém rodišti a později (363) v Edesse (dnešní Urfě) sám založil teologickou školu. Své spisy psal syrsky. Vykládal v nich Písmo svaté a proti gnostikům, astrologům a manichejským ukazoval hloubku pravého křesťanského duchovního života. Skládal texty písní, z nichž přístupnou formou vštěpoval prostému lidu náboženské pravdy. Některé z těchto písní se dosud zpívají v syrských bohoslužbách. Jeho dílo je provanuto jemným dechem lásky ke Kristu a k Panně Marii. Byl nazván „harfou Ducha svatého“. Zemřel roku 373 v Edesse a v roce 1920 byl prohlášen za učitele církve.

13. června – sv. Víta, mučedníka

Pocházel snad ze Sicílie a za Diokleciánova pronásledování (kolem roku 304) zemřel v mladém věku mučednickou smrtí v jihoitalské Lukánii. Úcta k němu je prastará (už v 5. století), ale o jeho životě nemáme spolehlivých zpráv. Část jeho ostatků byla uchována (od roku 836) v klášteře Korvey nad Weserou, odtud dostal jeho rameno sv. Václav a uložil v hlavním pražském kostele, nesoucím jeho jméno. Další ostatky přinesl do Prahy Karel IV. (1355) z Pavie.

22. června – sv. Jana Fishera, biskupa a Tomáše Mora, mučedníků

Jan Fisher se narodil roku 1469 v Beverly v Yorkshire. Po studiích v Cambridge stal se tam profesorem a kancléřem univerzity. Od roku 1504 byl biskupem v Rochestru. Staral se svědomitě o své věřící, často je navštěvoval, zvláště chudé a nemocné. Napsal několik spisů proti bludům své doby. Po desetiměsíčním vězení v londýnském Toweru byl 22. dubna 1535 sťat. Krátce předtím ho papež Pavel III. jmenoval kardinálem.

Tomáš More se narodil 7. února 1478 v Londýně. Studoval v Oxfordu, oženil se a vychoval jednoho syna a tři dcery. Vynikal bystrostí ducha, humorem a zároveň hlubokou zbožností. V letech 1529 – 1532 zastával úřad lorda kancléře. Také on byl vězněn a 6. června 1535 v Londýně popraven.

Oba byli odsouzeni pro velezradu a zemřeli mučednickou smrtí, protože odmítli podepsat prohlášení proti nerozlučnosti manželského svazku a uznat svrchovanost krále Jindřicha VIII. nad církví.

Z dopisu poslaného svatým Tomášem Morem dceři Markétě z vězení

S veškerou nadějí a důvěrou se zcela svěřuji Bohu

Dobře vím, Markéto, jak nehodný byl můj dosavadní život, a že bych si zcela zasloužil, aby mě Bůh opustil. Přesto však nepřestanu, vždycky budu důvěřovat a pevně doufat v jeho nesmírnou dobrotu. Vždyť až doposud mi jeho svatá milost dávala sílu, abych raději pohrdl z celé duše veškerým majetkem, příjmy i samotným životem, než abych přísahal proti svému svědomí. I krále vedla k tomu, aby se mnou nakládal milostivě, takže mě až dosud zbavil pouze svobody. Tímto jediným opatřením mi Jeho Veličenstvo prokázalo větší dobrodiní – k mému duchovnímu pokroku, jak doufám – než všemi poctami a statky, jimiž mě zahrnul předtím. Tatáž milost, jak doufám, přiměje krále, že proti mně už nestanoví nic těžšího, anebo mi bude milost Boží dávat neustále sílu, abych snesl cokoli těžkého trpělivě, statečně a ochotně.

Když se moje trpělivost spojí se zásluhami hořkého utrpení Páně, které ovšem nekonečně převyšuje záslužnost i způsobem všechno, co mohu snášet já, zmírni mi tato trpělivost zasloužené tresty v očistci a ze štědré dobroty Boží zvětší trochu i mou odměnu v nebi.

Nechci se vzdát důvěry v dobrodivost Boží, má drahá Meg, i když cítím, jak jsem slabý a křehký. A i kdybych pozoroval, že strachem a zděšením už už klesám, vzpomenu si, jak svatý Petr při jediném závanu větru začal tonout, protože měl malou víru, a udělám, co udělal on. Zavolám na Krista: *Pane, zachraň mě*. A doufám, že vztáhne ruku, uchopí mě a nedovolí, abych se utopil.

Ale i kdyby dopustil, abych se choval ještě dále tak jako Petr a úplně padl, přísahal a zapřel (ať to Bůh svým milosrdenstvím ode mne odvrátí, nebo ať mi z toho pádu vzejde spíše škoda než prospěch), přece doufám, že i v tom případě by na mě pohlédl s milosrdnou láskou, jako pohlédl na Petra, a znovu mě postavil na nohy, abych opět vyznal pravdu, ulevil svému svědomí a statečně snášel trest a hanbu za své dřívější zapření.

Zkrátka, má milá Margot, vím to zcela jistě, že mě Bůh neopustí, leda mou vinou. S veškerou nadějí a důvěrou se mu zcela svěřuji. Nechal-li by mě zahynout pro mé hříchy, byla by na mně oslavena aspoň jeho spravedlnost. Doufám však naprosto pevně, že jeho něžná dobrota věrně zachrání mou duši a způsobí, že se na mně jasně ukáže jeho milosrdenství spíše než jeho spravedlnost.

Neklesej tady na mysli, drahá dcero moje, a neměj o mne přílišnou starost, ať se mi v tomto světě stane cokoli. Nemůže se státi nic, co Bůh nechce. Avšak cokoli on chce, i když se nám to zdá sebehorší, je ve skutečnosti to nejlepší.

Minutové nesmysly (One Minute Nonsense)

Anthony de Mello, SJ (pokračování)

Jeden šálek kávy - jedna myšlenka

„Zásadní důvod, proč lidé nejsou šťastní, je to, že jim jejich svízele přinášejí zvrácené uspokojení,“ pravil Mistr.

Vyprávěl, jak jednou v noci cestoval vlakem na horním lehátku. Spát se nedalo, poněvadž žena na dolním lůžku neustále nařkala: „Ach, mám já to strašnou žízeň... Božinku, jakou já mám žízeň...!“

Žalostný hlas kvílel dál a dál. Nakonec Mistr slezl po žebříku dolů, chodbičkou, kudy to pěkně táhlo, prošel celým vlakem, naplnil dva velké papírové poháry vodou, přinesl je zpět a podal ztrápené ženě.

„Tu máte, paní. Voda!“

Bůh vám žehnej, pane. Díky.“

Mistr vyšplhal zpátky na svoje lehátko, pohodlně se uvelebil a užž blaženě dřímal, když zdola zazněl nářek: „Ach, jakou já měla žízeň... Bože, jakou já měla žízeň...!“

„Ve skutečnosti existují dva typy lidí: farizeové a celníci,“ řekl Mistr, když si přečetl Ježíšovo podobenství.

„Jak se poznají farizeové?“

„Jednoduše. To jsou ti, co lidi třídí!“ odpověděl Mistr.

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám

Někde v dálce se zablísklo a zahřmělo. Bylo asi tak dvě minuty po poledni. „Weather Channel“ měl pravdu – brzy odpoledne čekejte bouřky. Právě jsme dojídali výborný oběd připravený paní Miladou Slívovou. Moje návštěva u Slívů končí, budu muset vyjet zpět do NYC, jenom aby mě nechytil déšť v horách. Vzpomínky pana Franka Slívy z mládí, z období války a nástupu komunismu jsou velmi zajímavé a stály by za napsání knihy. Snad k tomu někdy dojde.

Pan Frank Slíva se narodil 18. června před 80 léty v Šumicích u Uherského Brodu. Zásadní nesouhlas s komunismem ho přivedl roku 1948 nejprve do Paříže a potom odjíždí přes Německo do Kanady. V Kanadě potkává svoji budoucí manželku Miladu, se kterou sežení v Montrealu roku 1950. Roku 1960 se stěhují do New York City. Na důchod se přestěhovali do překrásné přírody uprostřed Catskill Mountains. Všechno nejlepší, zdraví a Boží požehnání Vám přeje celá krajanská rodina z Astorie.

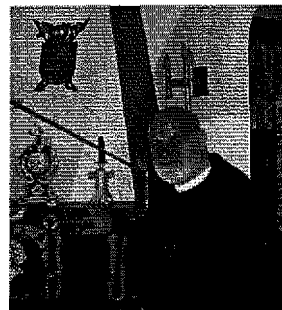

Happy birthday

Dne 28. června oslaví pan **Dionýsius Ruskevich** 70 narozeniny. Narodil se v Nesuchojžích na Ukrajině. Během války se stěhoval přes Lvov do Německa, do pracovního tábora. Po válce se nevrátil na Ukrajinu, ale žil nějakou dobu na Šumavě. V Praze potom vystudoval. Sovětská okupace roku 1968 ho vyhnala do Německa a odtud do USA. Celá krajanská rodina v Astorii Vám přeje hodně zdraví a Boží požehnání.

Pan **Martin Vrbka** z Chicaga oslavil 30. narozeniny 1. května. Dodatečně mu přeji hodně zdraví a Boží požehnání.

Fr. Antonín

Křtiny

V neděli 5. května byla v kostele Our Lady of Mount Carmel v Astorii pokřtěna Julie Francisco, pravnučka paní Růženy Bunžové. Rodičům Katrin a Karl Francisco blahopřejeme. Boží požehnání ať provází výchovu malé Julie.

Rady zkušeného d'ábla C.S. Lewis

Tato kniha je pravděpodobně nejslavnější knihou C. S. Lewise. Je to vtipný i moudrý rozbor silných i slabých stránek povahy křesťana, jak o nich píše zkušený ďábel Zmarchrob svému mladému synovci Tasemníkovi.

Poznámka: Nepřítel = Bůh, Otec v Hlubinách = Ďábel, Pacient = člověk, kterého má Tasemník přivést do pekla

2. KAPITOLA

Můj drahý Tasemníku,

S velkou nelibostí se dovídám, že Tvůj pacient se stal křesťanem. Nedělej si naději, že bys unikl příslušným trestům; vždyť ve svých lepších okamžicích by sis to snad ani nepřál. Teď ale musíme udělat všechno, co je v našich silách. Nemusíme zoufat; stovky podobných dospělých konvertitů jsme dokázali po krátkém pobytu v táboře Nepřítele znovu získat a teď jsou tady u nás. Všechny pacientovy duševní i tělesné zvyky jsou ještě na naší straně.

Jedním z našich velkých spojenců teď je církev sama. Aby nedošlo k nedorozumění: tím nemyslím Církev, jak ji vidíme rozepjatou celým časem a prostorem, zakořeněnou ve věčnosti a strašnou jako armáda s vlajícími prapory. Přiznávám, že je to pohled, který nedělá dobře ani našim nejtroufalejším pokušitelům. Ale něco takového lidé naštěstí vůbec nevnímají. Tvůj pacient vidí jen napolo dokončenou novogotickou budovu na nové stavební parcele. Když zajde dovnitř, uvidí místrního zelináře, jak k němu chvátá s úlisným výrazem ve tváři, aby mu podal jakousi ohmatanou knížečku liturgie, které ani jeden ani druhý nerozumí, a k tomu ještě nějaký potrháný zpěvníček pobožných písní, většinou špatných a velice drobně vytištěných. Když si sedne do lavice a rozhlédne se kolem sebe, uvidí přesně ty své sousedy, kterým se dosud vyhýbal. Na ty sousedy musí klást velký důraz. Ať jeho mysl stále přelétá mezi výrazy, jako je „Tělo Kristovo“, a mezi skutečnými tvářemi v nejbližší lavici. Samozřejmě, že skoro nezáleží na tom, jací lidé tam sedí; někteří z nich mohou být i velkými bojovníky na straně Nepřítele. Tvůj pacient – díky Našemu Otci v Hlubinách – je přece hlupák. Pokud některý z jeho sousedů zpívá falešně, vržou mu boty, má dvojitou bradu nebo výstřední šaty, Tvůj pacient snadno uvěří, že i to jejich náboženství musí být nějak směšné. Víš, v tomto stadiu má o křesťanech představu zdánlivě duchovní, ale ve skutečnosti z velké části jen pitoreskní. Mysl má plnou tóg, sandálů, zbroje a bosých nohou; i to, že lidé v kostele mají moderní šaty, mu působí potíže, i když ovšen jen mimovolně. Nedovol, aby si to někdy jasně uvědomil; ať se nikdy sám sebe nezeptá, jak si je vlastně představoval. Když teď jeho mysl dokážeš udržet zaměřenou, budeš se moci celou věčnost bavit tím, že mu budeš všechno vyjasňovat tím zvláštním způsobem, který je možný jen v Pekle.

A pak usilovně pracuj na zklamání nebo antiklimaxu, který pacient určitě pocítí během několika prvních týdnů v církvi. Nepřítel dovoluje, aby k takovému zklamání docházelo na prahu každé lidské snahy – třeba tehdy, když chlapec, kterého ve škole nadchly Příběhy z Odyssey, se začne učit řecky, nebo když se milenci vezmou a začínají se učit společně žít. V každé oblasti života to vyznačuje přechod od zasněné touhy k náročné činnosti. Nepřítel toto riziko podstupuje proto, že má zvláštní sen, jak přemění všechny ty odporne lidské červy v to, čemu říká „moji milující svobodní služebníci“ – užívá slova „synové“ - , a touto nenapravitelnou láskou a nepřirozeným spojením s těmi dvounohými živočichy zneuctívá celý duchovní svět. On touží po jejich svobodě, a

k těm cílům, které před ně klade, je nechce donést sám za pomoci jejich zvyků a náklonností; nechává je, „aby to dokázali sami“. A v tom je naše příležitost – ale nezapomeň, že i naše riziko. Pokud toto počáteční období vyprahlosti úspěšně překonají, budou později mnohem méně závislí na citech a bude tedy mnohem obtížnější je svádět.

To, co jsem zatím napsal, bylo založeno na předpokladu, že lidé v sousední lavici mu nedávají žádný rozumový důvod k pohrdání. Samozřejmě, že pokud on takový důvod má – pokud ví, že ta ženská se směšným kloboukem na hlavě hraje fanaticky ráda bridž, nebo že ten člověk, kterému vržou boty, je lakomec a lichvář -, podstatně Ti to usnadní úlohu. Pak bude stačit, abys ho nenechal pomyslet toto: „Pokud já, který jsem takový, jaký jsem, se mohu v určitém smyslu považovat za křesťana, proč by měly různé neřesti těchto lidí dokazovat, že jejich náboženství je jen přetvářkou a konvencí?“ Asi se zeptáš, zda takové myšlenky vůbec dokážeš zabránit. Ano, Tasemníku, jde to! Zacházej s ním opatrně a ani ho to nenapadne. U Nepřítele je ještě příliš krátkou dobu na to, aby byl skutečně pokorný. Všechno, co říká o své hříšnosti, i když se modlí, jsou jenom fráze. Ve skutečnosti si pořád myslí, že když ke svému obrácení dal souhlas, má teď v Nepřítelových účetních knihách skvělou bilanci. Myslí si, že když teď chodí do kostela s těmi „křupany“, nezajímavými sousedy, dává najevo velikou pokoru a blahosklonnost. Ať Ti v tomto duševním stavu vydrží co nejdéle!

Líba Tě Tvůj strýc Zmarchrob

(pokračování příště)

Papež Jan Pavel II. Vyzval k modlitbám za mír ve světě

Vatikán/ZENIT: "Vzhledem k mezinárodní situaci, k mnoha potřebám a problémům, které v poslední době před námi vyvstávají, a především pak tváří v tvář nekončícímu dramatu ve Svaté zemi, musíme s důvěrou hledat útočiště v mateřské přímlově Panny Marie," řekl papež poutníkům, kteří se v neděli 28.4. shromáždili na náměstí sv. Petra ve Vatikánu ke společné modlitbě Regina caeli.

"Bud'te si jisti, že Panna Maria podpoří úsilí každého, kdo s odhodláním a upřímně usiluje o mír. Nikdo jiný než ona - Královna míru, nesleduje s větší starostlivostí strastiplnou cestu lidstva. Ať naše nepřetržitá a společná modlitba ze všech koutů světa vystupuje během měsíce května na nebesa. Kéž přinese iniciativy ke zmenšení napětí, aby postupně bylo dosaženo i dialogu ve Svaté zemi a ve všech ostatních místech naší planety, které jsou poznamenány násilím a utrpením," řekl dále Svatý otec.

"Ve středu začíná měsíc květen, který je zasvěcen Panně Marii. Modleme se růženec, pokud možno každý den, ať již soukromě či ve společenství. Růženec je sice jednoduchá, ale hluboká a účinná modlitba. Přináší milost do našich rodin, společenství i do celého světa," zakončil papež Jan Pavel II. svoji výzvu.

Mocná modlitba

Jednou v předvečer Nového roku, když se rabbi Nachum modlil s velkým zanícením minchu, pocítil jaho zeť Šalom, který většinou dokončoval modlitbu před pultkem, takové poklesnutí ducha, že se mu, zatímco všichni okolo se modlili s obrovskou soustředěností, podařilo jen s vypětím všech sil nevynechat ani jedno slovo a ještě každé z nich pochopit v jeho prostém významu. Po modlitbě mu řekl rabbi Nachum: „Muj synu, s jakou silou tvá modlitba dnes zaútočila na nebe! Tisíce zemřelých duší byly skrze ni povzvednuty!“

Mše svaté od 1.-31. května 2002

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
01-May-02	Za Franka Krenčíka	Elen Boldwin
02-May-02	Za zdraví pro rodinu Hlinkovu	Jan a Helena Hlinkovi
03-May-02	Za manžele Krenčíkovy	Barbara Joch
04-May-02	Za krajanskou rodinu	
05-May-02	Za živé a zemřelé matky	
06-May-02	Za zemřelého synovce Jiřího Fojtíka	Milada Hanak
08-May-02	Za Annu Kovaček	Emilie Kovacicova
09-May-02	Za krajanskou rodinu	
10-May-02	Za Zdenku Paličkovou	Ludmila Miles
11-May-02	Za zemřelou Dobromilu Hyros	Valerie Sebesta
12-May-02	Za zdraví a Boží požehnání pro Martina Krále k jeho 80. a za jeho rodiče	manželka
13-May-02	Za zemřelou Margitu Luky	Valerie Sebesta
15-May-02	Za staříčky Pončíkovy, Karla, Martu, a Ladislava Filu	
16-May-02	Za krajanskou rodinu	
17-May-02	Za zemřelého Dr. Vláďu Nováka	Martin a Libuše
18-May-02	Za Zdenku Paličkovou	Martin a Libuše
19-May-02	Za rodiče Bláhovy a příbuzné z obou stran	rodina Bláhova
20-May-02	Za zemřelého manžela Josefa V. Kutíla	Věra Kutílová
22-May-02	Za krajanskou rodinu	
23-May-02	Za zemřelého otce Václava Jelínka	rodina Jelínkova
24-May-02	Za zemřelou Zdenku Paličkovou	Růžena Bunžová
25-May-02	Za zemřelou Zdenku Palickovou	rodina Krupkova
26-May-02	Za Františka Matfiaka	synové Martin a Petr
27-May-02	Za zemřelého syna Aloise Hnanáka a všechny oběti zahynulé na pracovišti	Milada Hanak
29-May-02	Za zemřelého Václava Seiberta (první výročí)	Vlasta Seibert
30-May-02	Za krajanskou rodinu	
31-May-02	Za Zdenku Paličkovou	Norika K. Janik s rodinou

Oznámení úmrtí

Dne 31. března, na Boží Hod Velikonoční, zemřela paní **Zdenka Paličková**. Rozloučení se konalo 4. dubna. O modlitbu za zemřelou prosí manžel Vladimír a syn John Palička s rodinou. Odpočinutí lehké ať jí dá všemohoucí Bůh, a světlo věčné ať jí svítí.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Libby Hurdes, Vlasta Cihlar, V. John Palicka, Marie Svirovsky, Petr & Greta Bunza, Joseph & Gita Hlavinka, Alice & William Nikl, Jarda Nehybka, Frank jr. & Rose Macek, Ludmila Miles, Vlasta Kocourek, Olga Vrabec, Parikrupovi, George Friedrich, Dionysius Ruskevich.

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci červnu slaví narozeniny:

Abraham Munzar 1. června, Božena Zahradníková 1. června, Marta Pope Sedláčková 6. června, Ing. Arch. Karel Zedníček 6.června, Martin Hnizda 8. června, Oldřich Holubář 9. června, Helena Otypkova 15. června, Petr Svoboda 17. června, Frank Slíva 18. června, Jan Markovič 19. června, Zdenek M. Nehybka 22. června, Dionysius Ruskevich 28. června, Oto Bláha 29. června.

Pozvánka

BOHEMIAN HALL POŘÁDÁ TRADIČNÍ ČESKO - SLOVENSKÝ FESTIVAL DNE 25.-26. KVĚTNA

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr. & Mrs. Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

